16/03/2022

Μάθημα ζωής από τον Αντιστράτηγο Παναγιώτη Παντελίδη

/ Γνώμες

Της Ζήνας Λυσάνδρου-Παναγίδη,

Δημάρχου Λευκονοίκου

Με μεγάλη συγκίνηση παρακολουθήσαμε την Τρίτη, 15 Μαρτίου 2022, την τελετή παράδοσης στρατοπέδου από τον Αντιστράτηγο Παναγιώτη Παντελίδη, αδελφικό μας φίλο, ο οποίος αφυπηρετεί από το στράτευμα ευτυχισμένος, γεμάτος, ικανοποιημένος, ευχαριστώντας τον Θεό, την Παναγία, τους γέροντες για όσα του πρόσφεραν στη ζωή του, τις ουρανόδωρες ευλογίες, τις ευχές και τη χάρη, όπως και την Πατρίδα για τις θέσεις που του εμπιστεύτηκε και τις τιμητικές διακρίσεις. Επιπλέον, ευχαρίστησε θερμά και όλους τους φίλους και συνεργάτες του για την αγαστή συνεργασία τους, τονίζοντας ότι κανένας από μόνος του δεν μπορεί να κάνει τίποτα.

Ιδιαίτερη μνεία, ασφαλώς, έκανε στην Ημερήσια διαταγή του, η οποία ήταν εξαιρετική, πεφωτισμένη, πατριωτική, θεόπνευστη και μας φόρτισε

συναισθηματικά, αλλά και μας έκανε περήφανες/-ους, στην οικογένειά του για τη στήριξη και την αγάπη που του έδωσαν σε όλη αυτή την πορεία.

Σταχυολογώ κάποιες φράσεις από την Ημερήσια διαταγή του, τις οποίες σημείωνα στο κινητό μου:

«Ο Ρωμαίος λεγεωνάριος όφειλε να γνωρίζει τα πάντα και να είναι αντικαταστατός», δηλαδή ουδείς αναντικατάστατος. Πόση μεγάλη αλήθεια κρύβει αυτή η φράση αλλά και πόση ταπεινοφροσύνη για άνθρωπο ο οποίος αποχωρεί από την υπηρεσία του.

Ανέφερε, επίσης, μια φράση ενός καθηγητή τους στη Σχολή Ευελπίδων ο οποίος από το πρώτο έτος τούς τόνιζε:

«Φοράμε το ράσο», εννοώντας τη στολή, «για να καλλιεργούμε ιδανικά και όχι για να ετοιμάζουμε εκπαιδευτές φονέων». Όντως, αυτά πρέπει να καλλιεργεί πρωτίστως ο στρατός, και οι μάνες που στείλαμε τα παιδιά μας στον στρατό, το έχουμε διαπιστώσει. Πρώτα η οικογένεια, μετά το σχολείο και στη συνέχεια ο στρατός, καθηκόντως μεταλαμπαδεύουν αξίες και ιδανικά στον νέο άνθρωπο για να πορευτεί στη ζωή του με τιμή.

Προχωρώντας ένα βήμα παραπέρα, μάς θύμισε μια άποψη που έγραψε σε επιστολή του ο αείμνηστος Παύλος Μελάς:

«Η ζωή είναι πόλεμος, η γη στρατόπεδο και χρέος μας η νίκη».

Ποιος θα μπορούσε να αμφισβητήσει ότι πραγματικά η ζωή μας είναι ένας συνεχής και κοπιαστικός αγώνας στον οποίο πρέπει να βγούμε νικητές και όχι χαμένοι.

Επιχειρώντας μια πιο διεισδυτική ματιά, θα προσθέταμε ότι η συμπεριφορά αυτού του αγαπημένου μου στρατιωτικού είναι ένα μάθημα ανθρωπιάς, καλοσύνης, ευγένειας και μεγαλοψυχίας. Συνήθως, οι πιο πολλοί οφφικιάλιοι, όταν δεν προαχθούν, κυρίως στη δημόσια υπηρεσία, φεύγουν πυροβολώντας, ξεχνώντας τις ευεργεσίες της πολιτείας προς αυτούς. Η μεγαλύτερη αρετή μας πρέπει να είναι η ευγνωμοσύνη. Θέλει πολλή λεβεντιά και αρχοντιά για να αναγνωρίσεις πόσα σου έχουν προσφερθεί από την Πατρίδα και από τους συνανθρώπους σου.

Δεν θα κουραστώ προσωπικά να επαναλαμβάνω ότι η γενιά μας απόλαυσε και απολαμβάνει κάποια αγαθά, γιατί κάποιοι άλλοι έδωσαν και τη ζωή τους, το πολυτιμότερο αγαθό που τους έδωσε ο Θεός. Πολλοί καρεκλοκένταυροι φαίνεται ότι δεν το έχουν εμπεδώσει και φέρονται αλαζονικά και υβριστικά. Η ύβρις, όμως, τιμωρείται από αρχαιοτάτων χρόνων.

Καταληκτικά, ο αντιστράτηγος Παντελίδης με την αποστράτευσή του μάς έδωσε ένα μάθημα ζωής. Όχι μόνο δεν αντέδρασε με την απόφαση του Υπουργείου να τον αποστρατεύσει, αλλά αισθάνεται ευγνωμοσύνη για όσα τού πρόσφερε η υπηρεσία και η Κυπριακή Δημοκρατία. Μάλιστα, με πήρε με χαρά για να μου ανακοινώσει ότι αποστρατεύεται, και παραμένει στην υπηρεσία ο φίλος του, Υποστράτηγος Χατζηδημητρίου, γιατί αυτό ήταν το θέλημα της Παναγίας.

Υποκλίνομαι στο μεγαλείο της ψυχής του.